

ството на Бенковски. Слѣдъ дълги разискванія най сетнѣ се рѣшило: „на 1-й мая да се подигни възстаніето;“ и — за тая цѣль се отрѣдила една комисія за да отиди въ Панагюрище, и — да приготви всичко за подиганъето на възстаніето на 1-й мая. Но — единъ отъ представителитѣ Ненку отъ Бжлдуво, отишълъ право въ Татаръ-Пазарджикъ и всичко издалъ на Мютесарифина Али-Бей, който по него време се тамъ намѣрвалъ. Други представителъ Черню отъ Копривщица отхожда въ Пловдивъ при Пашата и всичко тоже издава. Въ слѣдствие на това издайничество на тѣ изверги Бжлгари (ужъ възстанници?!), на 20 априлія се явилâ нечаянно по ратищата при Панагюрище турска рѣдовна войска и многобройни Башибозуци и Черкези; и . . . се е поченалâ страшната оная трагическа драма за която като си помисли чловѣкъ космитѣ му настряхватъ! *) Главнитѣ виновници слѣдователно на неочакваната тая плачевна и жялостна драма, сж казаннитѣ народни ужъ възстаннически представители Ненку Бжлдувченина и Черню отъ Копривщица. Веѣкиму сж извѣстни страшнитѣ и сжрдце-раздирателни случки и дѣла, извжршени отъ звяроподобнитѣ турски низами, Башибозуци и Черкези въ Панагюрище, Копривщица, Батакъ, Брацигово, Калоферъ, Карлово и проч. и проч. — Възстаніето се е подигнало на 19 Априлія 1876; и най напредъ въ Панагюрище; а отсетнѣ въ Копривщица, Перущица Брацигово, Калоферъ, Карлово, Батакъ и проч. За тія възстанія впрочемъ и за злочеститѣ имъ и жялостни сетнини, се е доволно писало и обнародвало; спорядъ това, за да не повтарями сжщото, що сж обнародвали други списатели по тоя предметъ, ніе изоставями за сега разказъ-тъ си за възстаніята въ Трагія.

*) Виджъ запискиТѣ на З. Стоянова.